

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 21. 1. 1919, sp. zn. R I 7/19

Číslo: 9/1919

Právní věta:

Představenstvo společenstva volí všichni členové na valné hromadě. Není přípustno, aby třetí osobě, členu či nečlenu společenstva, uděleno bylo právo jmenovati část členů představenstva.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 21.01.1919

Spisová značka: R I 7/19

Číslo rozhodnutí: 9

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla:

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Soud první stolice (obchodní soud v Praze) vrátil opověď zápisu změny stanov zapsaného společenstva s ručením obmezeným do rejstříku s příkazem, aby škrtnuto bylo právo banky C, ustanovovati čtyři členy představenstva, a opraven byl následkem toho počet volených členů představenstva, ježto porušovala by se tím autonomie členská, stanovená v § 15 družstevního zákona.

Rekursní soud (vrchní zemský soud v Praze) potvrdil usnesení to.

Důvody:

Ze slov § 15 zákona o společenstvech jasně plyne, že společenstvo může míti toliko ze svých členů volené představenstvo. Jmenuje-li osoba třetí člena představenstva, není tu volby členy samými, není tu representace autonomní, osoby jmenované nejsou potom důvěrníky členstva. Je-li osoba třetí (v tomto případě banka C) finančníkem společenstva, poskytuje jí zákon dost kautel, aby při poskytování úvěru společenstvu přiměřený dohled nad jeho hospodařením vésti mohla, aniž by jí právo jmenovati členy představenstva poskytnuto býti musilo.

Nejvyšší soud dovolacímu rekursu společenstva nevyhověl.

Důvody:

Dle zákona § 27 ze dne 9. dubna 1873 č. 70 ř. z. vykonávají se členům společenstva příslušná práva v záležitostech společenstva na valné hromadě všemi členy společenstva. Zákon nepřipouští, aby nečlenové buď na valné hromadě neb jiným způsobem práva členská vykonávali, aneb aby některý člen právo své, jež mu přísluší v záležitosti dotýkající se společenstva jako celku vykonával jinak, nežli na valné hromadě. Takovým právem jest volba představenstva. Nemůže tedy § 5 č. 7 cit. zákona vykládán býti tak, že by ve smlouvě o založení společenstva ustanovení v něm zásadám se přičící učiněna býti mohla a místo volby na valné hromadě mohlo představenstvo býti částečně jediným členem jmenováno. Vyžadujeť pojem volby, aby všichni oprávnění mohli označiti osoby, kterým řízení a zastupování svěřiti chtějí, a aby určitý počet hlasů pak byl rozhodným. Jest tedy stanovám dle § 5 č. 7 cit. zák. zůstaveno pouze provedení zásad, které v §§ 15 a 27 obsaženy jsou, s nimiž se ale nesrovnává, aby pouze část členů představenstva byla valnou hromadou zvolena, jiná pak jediným členem jmenována. Dovolávati se obdoby § 15 odst. 3 zákona ze dne 6. března 1906 č. 58 ř. z. není na místě, poněvadž tento zákon připouští ustanovení nečlenů jednatelem a výslovným předpisem, že ustanovení jednatelem smlouvou může býti vyhraženo státu, zemi neb jiné korporaci veřejné, ustanovuje výminku, která obdobné užití vylučuje. Usnesení v odpor vzaté tudíž není protizákonné a nejsou tu podmínky § 16 čís. pat. ze dne 9. srpna 1854 č. 208 ř. z., za kterých jest přípustný rekurs proti shodným usnesením první a druhé stolice.